

VZKŘÍŠENÍ

Dar lásky a radost, která zůstává

Velikonoce nejsou jen připomínkou události, která se stala kdysi dávno. Nejsou návratem k minulosti, ale otevřením budoucnosti tobě, mně a všem lidem na zemi. Jsou oslavou nového života, který nekončí smrtí, ale právě v ní vítězí a nám začíná život věčný díky Ježíši. Mimo chodem od Vánoc nám pěkně vyrostl.

Ježíš vstal z mrtvých. Vyhrál nad smrtí ne bojem, povyšováním, zlem a utlačováním, ale darem lásky z čistého srdce k nebeskému Otci. Miloval ho celou svou duší, celým svým tělem, celou svou myslí a celou slou. I my jsme pozváni ho takhle milovat. Ať cokoliv, co děláme, je modlitbou našeho milujícího Boha. A dnes jde s námi ne proto, abychom se cítili nadřazení nebo „Jepší“, ale proto, abychom mohli žít s ním v pokoji a vděčnosti z věčné radosti. Nejen proto, že jsme hříšníci, kvůli kterým musel zemřít, ale především proto, že nás miluje. Vzkříšení nám zjevuje Boží srdce. Ukazuje, že smrt nemá poslední slovo, že hřích není silnější než láska a že tma nemůže pohltit světlo. To je jádro velikonoční radosti, radosti tiché, hluboké a pevné ještě víc než skála.

Takové, která zůstává i uprostřed zkoušek a nepřijemných situací. Ve křtu jsme byli ponořeni do Kristovy smrti a vzkříšení. Přesto, že jsme všichni selhali, byli jsme znovu přijati do života. Pomazání, povolání a vyslání sloužit Bohu. Velikonoce nám připomínají, že nový život nezačíná až někdy „potom“, ale už teď.

*„Skrze jednoho člověka vstoupil do světa hřích a skrze hřích smrt, skrze jednoho Krista přišla spása.“
(srov. Řím 5, 12–21)*

Kristus není vzdálenou myšlenkou ani symbolem. Je živý, hmatatelný a konkrétní. Nemodlíme se k ideji, ale k Bohu, který žije. Aleluja! Živ je! Nad smrtí velký vítěz, jenž z hrobu svého právě vstal. Velikonoční radost není povrchní úsměv, je to radost

modrá, čistá a bezmezně milující. Je světlem, které osvícuje všechna temná místa. Je důvěrou, že Bůh ví lépe než my, co je k našemu dobru. Je vděčností za dar života, který se neskončí vyčerpáním ani bolestí, ale otevře se do věčnosti.

*„Toto je den, který učinil
Hospodin, jásejme a radujme
se z něho.“ (Žl 118, 24)*

Velmi silně tuto pravdu vyjadřují Ježíšova slova: „Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.“ (Jan 8, 12) Ať v nás nikdy nepomině radost velikonočního rána. Ať nás stále naplňuje nadějí a touhou být v blízkosti našeho Vzkříšeného Pána a vnímat jeho oživující přítomnost v každodenním životě. Protože on žije. A my s ním.

Tip IN!

Zvláště v době Velikonoc se můžete pomodlit tuto modlitbu jako úkon lásky a důvěry, která nás učí žít z radosti, ne ze strachu:

Modlitba o pravé radosti

Radost, pravá radost, to jsem Já a nemám vřelejšího přání, nežli dát vám radost tím, že vám dám sebe.

Byl jsi stvořen a pokřtěn pro radost. Jsi určen k věčné radosti, která pochází ode mne. Očekávám, že se mi daruješ v radosti.

Kdybys věděl, jak velice miluji duše, které se usmívají! Nepochybuj, že čas, který trávíš na zemi, je čas zkoušek.

Ale jestliže uprostřed potíží, protivenství a utrpení dovedeš udržet radost ve své duši, dáváš mi tím největší důkaz důvěry, jaký jen může být, protože tím potvrzuješ svou naprostou víru v mou lásku, která ví lépe než ty, co je k tvému dobru.

Lépe než slovy vyjadřuješ radostí svůj živý souhlas s mou radostí a mou vůlí.

Radost není jen odměnou, ale i povinností. Je zapotřebí, aby moji vyznavači mohli prohlásit před tvář světa, že znají velké tajemství radosti.

Je pouze jeden skutečný zdroj bídy – hřích. Je pouze jeden skutečný zdroj stálé radosti – má láska.

Amen

Kostelní Kája